

overleg over willen plegen met Scheepstra maar hij had deze niet kunnen bereiken, toen hij naar de betrokken sectievergadering ging. Hij trof daar tot zijn verbazing prof. Oranje aan, wiens groep, het Hooglerarencontact, in de middensectie zat – nog meer verbaasd was hij toen Bruins Slot naar voren bracht, aldus Pruys twee jaar later,

'dat wij het buitengewoon op prijs moesten stellen dat prof. Oranje toegestemd had, die vertegenwoordiging op zich te nemen en naar het Zuiden te gaan. Dat leek mij een gekke manier van doen, want wij kwamen juist op die vergadering om hierover te stemmen . . . Toen heb ik gemeend te moeten protesteren. Ik heb gezegd: 'Dit lijkt mij niet de opvatting van de regering en van de koningin dat er politieke mensen naar voren worden gebracht . . . Ik heb bovendien nóg een bezwaar: prof. Oranje is een Vertrouwensman en het lijkt mij toch dat hij geen twee functies tegelijk kan waarnemen.' Hierop kreeg ik ten antwoord dat ik hier niets mee te maken had, dat dit waanzin was wat ik verkondigde en het moest zo zijn als zij zeiden. Bob¹ heeft mij dit alles erg kwalijk genomen. Die heeft gezegd, hoe ik dat durfde op te nemen tegen mannen als prof. Oranje en Bruins Slot. 'Nu', zei ik, 'dat is eenvoudig: omdat ik er zo over denk.' 'Ja', zeiden ze toen, 'je wilt het zeker zelf doen.' . . . Bob is weggegaan, zeggende: 'Het is treurig, hoe durf je daar tegen in te gaan!' Daarop antwoordde ik: 'Omdat ik er zo over denk, afgelopen!' Toen bleef ik nog even en dacht: . . . er is nog geen secundus aangewezen die eventueel zou moeten gaan. 'Heren', zei ik, 'we zijn niet klaar, er is de mogelijkheid dat prof. Oranje niet mag gaan² en wie moet het dan doen?' 'O', zei prof. Oranje toen meteen, 'daar hoeven wij niet over te praten. Als ik niet mag gaan, ga jij, Bruins Slot.' Het was dus al volledig in kannen en kruiken, voordat wij op de vergadering kwamen.

Toen ben ik maar weggegaan.³

Op dit conflict volgde onderling beraad van van Riessen, van Vliet en Scheepstra. Zij waren het er over eens dat Pruys in zijn contacten met andere organisaties te veel een eigen weg had gevolgd en te weinig voor de christelijke beginselen van het LO/LKP-werk was opgekomen – besloten werd, hem als voorzitter van de LO af te zetten en te vervangen door van Riessen, het Centraal Bureau uit te breiden met de districtsleider van de LO in Amsterdam, de katholiek H. A. Douqué, en Pruys ook te schrappen als een van de twee vertegenwoordigers van de Knokploegen in het Delta-Centrum (daar zou Scheepstra zijn plaats innemen). 'Men stelde mij voor', aldus later Pruys, 'mij voorlopig in Hilversum terug te

¹ Scheepstra. ² Door bezwaren van de zijde van de andere Vertrouwensmannen. ³ Ad Goede: 'Verslag gesprek met G. Pruys', 15 okt. 1946, p. 10–11 (LO/LKP, BH-1).